

ชื่อเรื่อง	วิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือของ จังหวัดพิษณุโลก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	คณิศ ไมตรีสิทธิกร
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร.อ. ดร. อนุชิต วงศาโรจน์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์วท.บ. ภูมิศาสตร์ , มหาวิทยาลัยนเรศวร , 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดพิษณุโลก โดยการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง ด้วย 1) วิธีการถ่วงน้ำหนัก โดยใช้ข้อมูลแผนที่ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ที่ดินและค่าดัชนีพืชพรรณ แผนที่ปริมาณฝนรายปี และแผนที่ระยะห่างจากแม่น้ำ เพื่อเปรียบเทียบกับ 2) วิธีการประเมินพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง ตามดัชนีความแล้งจากอุณหภูมิพืชพรรณ โดยใช้ข้อมูลแผนที่ดัชนีพืชพรรณจากข้อมูลดาวเทียม ข้อมูลปริมาณน้ำฝน และข้อมูลอุณหภูมิพื้นผิวดิน

ผลการศึกษา พบว่า วิธีที่ 1 พื้นที่เสี่ยงต่อภัยแล้งระดับมากที่สุดมี 1,334,534 ไร่ ระดับมาก 666,672 ไร่ ระดับปานกลาง 342,590 ไร่ ระดับน้อย 46,879 ไร่ และระดับน้อยที่สุด 3,431 ไร่ ส่วนวิธีที่ 2 มีผลการประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อภัยแล้งในระดับมากที่สุด 509,957 ไร่ ระดับมาก 565,545 ไร่ ระดับปานกลาง 342,590 ไร่ ระดับน้อย 537,092 ไร่ และน้อยที่สุด 224,892 ไร่

เมื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี พบว่า วิธีที่เหมาะสมในการประเมินพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดพิษณุโลก คือ วิธีที่ 2 การประมาณค่าแบบ Kinging ตามดัชนีความแล้งจากอุณหภูมิพืชพรรณ เนื่องจากวิธีที่ 1 อาจมีความคลาดเคลื่อนจากการถ่วงน้ำหนัก จึงทำให้ได้ผลการประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อภัยแล้งระดับน้อยที่สุดมีพื้นที่น้อยมาก ในขณะที่พื้นที่เสี่ยงต่อภัยแล้งระดับมากที่สุดก็มีพื้นที่มากเกินไป แต่อย่างไรก็ตาม การประเมินพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งทั้ง 2 วิธี ได้พื้นที่เสี่ยงต่อภัยแล้งระดับมากใกล้เคียงกัน